

Сторпедовано в Однім Тижні Вже Третій Японський Вантажний Корабель - Ворожий Натиск на Сінгапур Зростає - Передбачують Армію з Вісім Мільйонів Вояків

Ворожі субмарини далі бушують при берегах Америки

НОРФОЛК (Вірджинія). — Морські влади подають, що 18. січня н. р. ворожа субмарина затопила американський корабель при берегах Америки. Це вже третій з ряду корабель, що був затоплений протягом кількох днів минулого тижня на Атлантиці. Першою жертвою був корабель „Норес“, відтак „Коїмбра“. З Канади повідомляють, що при її берегах врятовано заложу большевицького корабля, який був рівно затоплений ворожою субмариною. Здається, що німці закінчили свою підводну боротьбу відколи президент Рузвельт заявив, що американські війська можуть бути вислані до Англії чи на інші фронти теперішньої війни.

ВИКАРД ЗАПОВІДАЄ БРАК ЦУКРУ ТА ОЛІВ
ВАШІНГТОН. — Клод Викард, секретар різниці, заявив в радіовій програмі, що в наслідок війни Америка стіт в обличчі браку цукру, товчів та олів. Тому він закликав, щоб вживати більше таких річей як мід та різні сиропи і тим робом ошаджувати цукор. Як відомо, Америка одержувала великий процент цукру з Гаваїв та Філіппінських Островів. Щодо інших середників доживи, то Америка є добре заоснажена у всякого рода м'яса, молоко, яйця, збіжжя, ярину, овочі й т. п.

БРАЗИЛІЯ ГОТОВА ЗРВАТИ З ДЕРЖАВАМИ ОСІ
РІО ДЕ ЖАНЕЙРО (Бразилія). — Президент Бразилії Гетуліо Д. Варгас, говорячи до бразильських редакторів, заявив, що Бразилія остаточно осягнула своє рішення щодо заграничної політики, та що вона вже не є нейтральною від того часу, коли війна прийшла до берегів західної півкулі. Дипломатичні джерела подають, що Варгас тримає безнастанний контакт з пан-американською конференцією, та що він рівно натискає на Аргентину, щоб вона занехала свою політику нейтральності. За останній день він відвів довші конференції з аргентинським міністром Енріком Руїз-Гвіназу та чилійським делегатом. Щодо Аргентини, то як повідомляють, вона ще не є остаточно рішена, кудю їй йти.

ТАЙДІНГС ПЕРЕДБАЧАЄ 8-МИЛІОНОВУ АРМІЮ
ВАШІНГТОН. — Сенатор Тайдінгс, ветеран першої світової війни, заявив, що Америка мусить мати щонайменше 8,000,000 війська, щоб остаточно віднести перемогу над своїми ворогами. Предсказуючи, що з кінцем цього року американська армія буде воявати на всіх шістьох континентах, Тайдінгс твердив, що війна може потривати ще два роки.

ТРАГІЧНА СМЕРТЬ КЕРОЛ ЛОМБАРД ВИКЛИКУЄ ЗАГАЛЬНИЙ ЖАЛІ
ЛАС ВЕГАС (Невада). — Минулої п'ятниці в одній з найбільших летунських катастроф, згинула відома американська фільмова зірка, Керол Ломбард, що своєю грою зєднала собі не лиш щільний американський нарід, але також мільйони чужинців по цілому світі. В катастрофі згинула теж її мама, лані Елізабет Петерс та 20 інших осіб. Покійна артистка мала 32 роки та була дружиною відомого фільмового актора Кларка Гейбла. Згинула вертаючи з агітації в справі розпро-дажі Бондів, Оборони.

БЮРО КОПАЛЕНЬ ПРО НІМЕЦЬКІ МІНЕРАЛИ
ВАШІНГТОН. — Майнерське Бюро подає у звідомленні, прислааному секретареві внутрішніх справ, що Німеччина є заоснажена у всякі мінерали та що вона зможе довше провадити війну. Останній підбій Німеччини значно збільшили також ті мінерали, яких Німеччина вживає до виробу воєнних продуктів. Головно збагатилася вона підбоями таких країв як Польща, Норвегія, Франція, Балкан, Україна з її Донецьким Басейном і т. д. Якщо Америка та Велика Британія зуміють збільшити мінеральну продукцію, вони будуть в силі випередити Німеччину у її воєнних матеріалах. Важним фактором, що причинився до збільшення воєнної продукції в Німеччині, є т. зв. реєстрація праці та промислової сили. Від 1936. р. всі робітничі юні перейшли під контроль держави, а робітники почали працювати по 60 годин тижнево. Ті, що противилися такій робітничій політиці, були вислані до концентраційних таборів.

АПЕЛЬ ДО ЧУЖИНЦІВ ВОРОЖИХ ДЕРЖАВ
ВАШІНГТОН. — Департамент справедливости перестерігає, що всі піддані Німеччини, Італії та Японії мають зголоситися по ідентифікаційні картки у часі, як це було повідомлено. Вони мають явитися з тими реєстраційними картками, які одержали при загальній реєстрації чужинців в 1940. році. Ці, що згубили згадані картки або цілком їх не одержали, повинні повідомити про це департамент справедливости.

МЕКАРТУР ВІДБИВАЄ ПОЗИЦІЇ В ПРОВІНЦІЇ БАТААН

ВАШІНГТОН. — Департамент війни повідомляє, що американсько-філіппінські війська під команду ген. Догааса МекАртура відбили японські атаки та здобули важні стратегічні позиції в провінції Батаан. В наслідок того японці змушені є перегрупувати свої лінії та тим звільнити натиск на американський фронт. Військові чинники сподіються, що японці поновлять наступ, бо вони далі висаджують нові війська на Лузон. У своїх звідомленнях до Вашингтону ген. МекАртур стверджує, що американсько-філіппінські оборонці є вже загартовані у війні, знають ворожу тактику та надієся приспособити до модерної війни.

ОБОРОНЦІ ОСТРОВА ВЕЙК ПРИБУЛИ ДО ЯПОНСЬКОГО ПОРТУ ЙОКОГАМА

ТОКІО. — „Асошіейтед Прес" подає, що до Йокогами прибула друга група американських вояків та цивільних, які творили гарнізон острова Вейк. Начисляють їх 1,235. Серед полонених є також командант заложу командор Вільфред Коннінгем. Як повідомляє згадана агенція, полонені назагал виглядають добре та були раді, що можуть розговоритись англійською мовою. За цілий час подорожі до Японії вони не говорили по англійськи. Перша партія американських полонених, це заложі острова Гвам, в числі 442, яка прибула до Японії ще минулого тижня. Цивільні фахівці й робітники, що прибули в другій групі, є під проводом Н. Д. Тетерса, та походять з різних міст Америки.

БРИТИЙЦІ ЗДОБУЛИ ГАЛЬФАЯ ПАС

КАІРО. Бритійці вбили в Єгипті німецького Італійського істичю в Гальфая Пас і взяли п'ять і пів тисячі визнів, серед них два Італійські генерали та один німецький майор. Гальфая Пас був знаменито укріплений й Італійські газети все вихвалялись, що він вдержить облогу так, як вдержав Тобрук. Тепер Італійські звідомлення говорять, що Гальфая Пас не міг вдержати таму, бо не було довозу. Амуніцію і харчі військ одержувало шляхом літаків. Та в останніх днях була така погана погода, що амуніції не можна було довести.

СОВЕТСЬКІ ВІЙСЬКА БОРЯТЬСЯ В МОЖАЙСКУ

БЕРН. — Советські звідомлення говорять, що їх війська зводять боротьбу з німцями в самім місті Можайську. Боротьба ведеться на вулицях міста. Також советські війська повели новий наступ на місто Харків. На орельським фронті советські війська підсунулись до передміста Орла. На Кримі ведуться завзяті бої. Німецькі звідомлення говорять, що їхнім військам під проводом генерала фон Майнстайна вдалось назад здобути Теодозію з советських рук і при тім взяти біля п'ять тисяч полонених, а також відповідну скількість воєнного матеріалу.

ЯПОНСЬКІ ЛІТАКИ БОМБАРДУВАЛИ СІНГАПУР

СІНГАПУР. — Японські літаки масово бомбардували місто і морську базу Сінгапур. Згинуло при тім 130 цивільного населення. Але військовим об'єктам японці заповділяли невеликі шкоди. Японці при тім втратили декілька літаків. З боку суші японці далі ведуть сильну офензиву і підсуюються чимраз ближче до бази. На малайський фронт ввійхав головний вождь британських сухопутних сил на Далекім Сході, генерал Вейвел.

КИТАЙЦІ НАСТУПАЮТЬ

ЧУНКІНГ. — Китайські війська розбивши японську армію в околицях Чунгші, тепер пустились за японськими рештками, які відступають в напрямку провінції Ючов. Китайські кола є такого переконання, що їм вдасться взяти Ючов і тоді японці муситимуть відступати аж під Ганков.

З НІМЕЦЬКО-РОСИЙСЬКОГО ФРОНТУ. — Покинуті німецькі гармати й панцирні авта завалили дороги коло Кліну, в Росії, після німецького відступу. Могутня російська офензива відкинула німців назад. Свідомі свідчення показує гроби похоронених німців у Ясній Полянці, недалеко від гробу відомого московського письменника Льва Толстого.

ПОТВЕРДЖЕННЯ ВІСТОК ПРО НЕДУГУ ТИФУ НА СХОДІ

ЛОНДОН. — До Лондону прийшли вістки, що недуга тифу на сході Європи, зокрема в Польщі і Західній Україні, таки шаліє. Польські цивільні влади організують у Варшаві комітети, щоб перед тою страшною недугою рятувати свій нарід. Тиф охопив також цілу Східну Галичину. В Тернополі німецька окупаційна влада, позамікала всі школи, церкви, кіна і театри. Також заборонено вислати з одної околиці до другої різні поштові посилки. Німці твердять, що центрами тифозної недуги є бараки з советськими полоненими і жидівські гета. На загал німці стараються промовчувати цю недугу, щоб серед німецького населення не викликувати тривожних настроїв.

ЗГИНУВ НА АПОПЛЕКСІЮ НІМЕЦЬКИЙ МАРШАЛ

БЕРЛІН. — Німецька влада оповістила, що на удар апоплексії згинув 58-літній німецький маршал, Райхенав, що командував німецькими силами на Україні. Маршал Райхенав все віднавався великим здоров'ям і явно все хвалився своєю атлетичною будовою тіла. Тому вістка про його наглу смерть заскочила цілий німецький нарід. На похороні були присутні представники Гітлера, маршал Гітлер і маршал Карл фон Рунштедт.

ЛОНДОН. — В лондонських колах припускають, що за смертю маршала Райхенава зв'язані якісь внутрішні німецькі міжусобиці. Райхенав до останнього дня проявляв велике здоров'я і ніхто ніколи не чув про якунебудь недугу в нього. Лондонські кола кажуть, що Райхенав був любимцем Гітлера і цей навіть хотів зробити його головним вождом німецьких сил. Не виключене, що Райхенав вбили ті старшини німецької армії, які не годились з гітлерівською політикою.

ЗНАК ВІЙНИ В БЕРЛІНІ

БЕРЛІН. — В Берліні на вулицях показуються у великим числі ранені й інваліди німецької армії. Дотепер їх мало було. А тепер вони, виздоровівши дещо по шпиталях, показуються на вулицях. Іх так багато, що це відразу впадає в очі. Велика більшість з них це ранені на советським фронті. По берлінських вулицях видно теж багато людей в жалобі. Та кож рівень життя в Німеччині падає чимраз нижче і пужда починає закрадатись до людей.

ПОВОРОТ ЧОРЧИЛА ДО ЛОНДОНУ

ЛОНДОН. — До Лондону прибув прем'єр Чорчил, який їздив до Америки в дипломатичних цілях. Він їхав морським літаком. Про його відїзд з Америки ніхто нічого не говорив, щоб не дати змоги ворогові підготувати засідки. Німці правдоподібно рахували, що Чорчил поїде якимсь великим боевим кораблем і вже заздалегідь вислали чимало субмарин, щоб той корабель перехопити. Але Чорчил поїхав літаком. Його їзда була вдержувана в такій тайні, що сам президент Рузвельт не знав, коли й як відїде Чорчил. Можливо, що сам Чорчил не знав, цього наперед, а сказали йому аж в останній хвилині. В Лондоні Чорчил готується до звіту перед парламентом. Припускають, що по звіті відбудеться в парламенті одностороння дискусія.

АРЕШТ БУРМСЬКОГО ПРЕМ'ЄРА

ЛОНДОН. — Лондонський уряд повідомив, що він звелів арештувати бурмського прем'єра Ю Со-а, який саме вертав з Лондону, де переговорював з англійським урядом в цілі здобуття від англійців становища доміні для Бурми. Переговори не задоволили його і він з цим не скривався. Англійські влади ствердили, що Ю Со в той сам час вдержував зв'язки з японськими представниками і з ними переговорював в цілі уділення поміччї японцям.

СОВЕТСЬКІ ВЛАСТІ РОЗСТРІЛЯЛИ П'ЯТЬОХ ВІЙТІВ

КУРЬШИШВ. — Советські влади повідомили, що їх війська розстріляли п'ятьох вїтїв в тих селах, що попали були на короткий час під німців, а тепер Совети їх знов відбили. Тих вїтїв, кажуть советські влади, вибрано вже за німецької окупації і вони співпрацювали з німцями.

НІМЦІ ДОМАГАЮТЬСЯ ПОМОЧІ ВІД МАДЯРІВ І БОЛГАРІВ

АНКАРА. — Німецький штаб зажадав від Мадяричини і Болгарії, щоб вони вислали негайно до Сербії вісім дивізій. Бо окупаційні німецько-італійські війська в Югославії не вистарчаються щоб здавити повстанчу сербську армію генерала Міхайловича. В тій цілі їздив до Будапешту також італійський міністер закордонних справ граф Чіано.

FOUNDED 1893

За оголошення редакція не відповідає.

За оголошення редакція не відповідає.

ПЕРЕДПЛАТА:		SUBSCRIPTION RATES:	
Подинокое число три центи.		Three cents a copy	
Ha рік	\$6.00	One year	\$6.00
Ha пів року	\$3.25	Six months	\$3.25
Ha три місяці	\$1.75	Three months	\$1.75
Число з понеділка (з англійською частиною):		Monday's issue (with Ukrainian Weekly):	
Ha рік	\$2.00	One year	\$2.00
Ha пів року	\$1.25	Six months	\$1.25
В Джерзі Ситі і Заграницею:		Foreign and Jersey City Rates:	
Ha рік	\$9.00	One year	\$9.00
Ha пів року	\$4.75	Six months	\$4.75
Ha три місяці	\$2.50	Three months	\$2.50

Усі болшевицько-провокаторські методи, вживані проти наших народних організацій і наших людей, не є нові. Большевики завжди очернювали наші організації й газети і наших провідних людей. Вони, завжди називали нас „слугами американських капіталістів” і „страйкодомами” за те, що ми остерігали наше робітництво перед страйками, викликаними червоними агентами не задля потреби поправити долю робітника, а задля підірвання Америки неспокоєм і заколотами, що є знову підготовкою до властивої їхньої цілі: революційного большевицького перевороту і советизації краю. Ось ті речі ми знаємо краще інших. І за це, що ми завжди були проти цього, так нас комуністи постійно шкалювали. Те саме роблять вони і тепер, думаючи, що вони тепер гору.

(Нарис Бруса Готчисона у „Венкувер Сан“).

Линколн, маючи 51 літ, по-святити себе дуже простій справі. Тою справою була заява про невіільництво є чимсь лхним. Але він не пропонував знищити його відразу. Він лиш ставався запобігти, щоб воно не поширилось зо стейтів, де було невіільництво, до інших стейтів, а коли стейт де було невіільництво, ставався відлучитись, він розпочав

форм, всі старі проблеми американської політики, всі старі упередження і свари між го-

Ці слова можуть бути висказані кожного ранку цілком добре і тепер.

ний парід захоче коштом свого сусіда якнайбільше побілішити свої границі. Вся та дробота відразу зачне покликати

Аліанти дійсно мусять приступити до тої справи мужньо і ґрунтовно та дати тим нещасним, пережертвуваним ненавистю і змученим взаїмним винищуванням європейським народам надію на справедливе вирішення з боку вищих сил. В той спосіб аліанти здобудуть певно ширших союзників серед всіх європейських народів і їх соціальних сфер.

СТАВАЙТЕ В РЯДИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ, ЯКИЙ Є НАЙБІЛЬШОЮ І НАЙСИЛЬНІШОЮ УКРАЇНСЬКО - АМЕРИКАНСЬКОЮ ЗАПОМОГОВОЮ ОРГАНІЗАЦІЄЮ.

Повість

(34) М. ШКОЛИЧЕНКА

тримати мене...

решті Уляна Іванівна відсло-

вою святкували вони два ро-

Уляна Іванівна випустила ру-

STAMPS

то себе, і психіку всіх держав.

цією.

3 ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

3 ПОЇЗДКИ ПО СТЕЙТІ ПЕНСИЛВЕНІЯ.

При кінці місяця листопада 1941. р. виїхав з Нью-Йоркського стейту, щоб прибути на організаційні збори, які мали відбутися 30. листопада в містечку Нескігонінг, Па. Цей округ обіймає 29 відділів Українського Народного Союзу. На цих зборах були репрезентовані майже всі відділи цього округу, а також були головні урядники У. Н. Союзу, а саме головний секретар Д. Галіччин, місто-председник Герман, головний контролер Д. Канітула й голова ради Ю. Баволяк. З нами був рівнож відомий наш співак М. Голіньський.

Збори були поважні та рішучі й про них напевно напише до преси секретар п. Ченла. Я згадаю лиш про одну постанову тих зборів, а саме рішення, щоб я відвідав кожну громаду, де тільки існують союзові відділи, щоб допомогти місцевим урядникам в приєднанні нових членів до У. Н. Союзу.

По зборах я вернувся знову до п. Канітули, а наступного дня виїхав домі, бо мав погладити деякі справи, як теж вступити до головної канцелярії У. Н. Союзу, щоб уложити дальший план праці. Дня 10. грудня м. р. виїхав я через Огайо й Бінгемтон до Пенсильванії, звідтам шляхом ч. 11 через Скентон, Вілкс Бері до шляху ч. 309. Ці дороги не такі як в Нью-Йоркському чи Пенсильванському стейті, біжать вони понад кручі та вершини, що аж лясно глядіти з авта в долину. В горах „Блю Мавітінс“ треба добре накрутитися вузькими шляхами; поки виїдемо на верх, до містечка Гейзелтон, звідки шлях біжить на ліву, де знову починається ця історія, бо шлях біжить стрімголов в долину, аж до містечка Нескігонінг.

З тої громади фактично почалася моя праця. Згадана місцевість лежить між горами, людей наших дуже там мало, однак мають свій український клуб, союзовий відділ ч. 231 та власний дім (де приміщується згаданий організаційний центр в цій місцевості є більше т. зв. „угорських русинів“). Цікаво, що ці наші брати живуть страшно заочайними поведінками. Ім українське ім'я страшне й неприємне. В цій малій містечку вони мають аж дві церкви, одна належить до еп. Такача, а друга до еп. Чорняка. До першої належать також і наші галицькі українці. Церковну колекту в сумі \$3-4 місячно віддає відразу компанія з пейди, тож не дивно, що там можуть вдержатися аж кілька церков. Під оглядом робіт Нескігонінг може кращий ніж інші майнерські громади. Бо компанії дають виробляти по 4-5 днів на тиждень. Робітники працюють на т. зв. „шихту“, себто змінами.

З Нескігонінг переїхав я до місцевості Колдел, Па., де є 201. відділ Українського Народного Союзу. Ця місцевість краще зорганізована, а відділ активний, не зважаючи на це, що тут розитрилася дуже бешкетська язва. Люди переважно працюють в одній компанії, бо решта замкнені. „Угорських русинів“ тут найбільше та фактично заряджують тою місцевістю. Мають свого „борджеса“, себто віїта. Є дві великі церкви, одна належить до еп. Такача, а друга московська православна, побудована нашіми лемками. Починають будувати й третю церкву, але ця належатиме до еп. Чорняка.

З Колдел переїхав я до місцевості Ст. Клер, Па., де є три наші відділи, а саме 9, 31 і 228. Ця місцевість обсилає зо всіх сторін вуглевими горами, котрі повстали з наслідком братовбивчої міжусобиці. Дві церкви належать до того самого єпископа (положені напроці себе) й ніодна не має свого місцевого священика. До них доїжджають священники з інших місцевостей. При одній церкві є Сестри, що ведуть вечірню школу. Це добре, бо можуть похвалитися гарними вислідами своєї праці. Загалом тут панує безро-

біття, копальні („майни“) позамікані, лиш одна є отворена, де компанія дає роботу на 1-2 дні в тиждень. Молоді тут не подобаєть, бо вона покинула школу, виїжджає до інших стейтів шукати праці. Людей ратують тим, що добувають вугіль на свою руку, але це вже дуже оплаканий заробіток, бо часто, як мені говорили, роблять місяцями без цента заплаати, бо якщо не натраплять на вугіль, то вся їх робота пішла на марне. Тому то тут, не зважаючи на зусилля наших енергійних секретарів, відділи не зростають як повинні. Але й тут Союзові працівники не хотіли остати позаду інших відділів та придбали кілька нових членів до У. Н. Союзу.

Відтак переїхав я до місцевості Майнерсвіла, Па., де є наші два відділи, а саме 78 і 265. Містечко це мені почасті знайоме, бо був я тут ще в 1914. році у періоді з театральною виставою. Тут мешкають наші брати з Східної Галичини й брати лемки, але вже свідомі українського походження. „Угорських русинів“ тут мало. Мають дуже гарну, новозбудовану церкву (ще не викиїсню), якої будову приписують о. Струтинському. Є тут також українська православна церква еп. Теодоровича. (В лемківській церкві був тут о. Невиский з Карпатської України, який помер тому кілька літ. Ця його родина належить до свідомих національних діячів, що брали живу участь в відродженні Карпатської України). Щодо занять, то тут справа стоїть куди краще ніж у інших місцевостях. Люди працюють по 5 днів в тиждень, а тепер в містечку вже є кілька краєвських фабрик, перенесених з Нью-Йорку. В містечку цим вдалося приєднати значно більше число нових членів до У. Н. Союзу. Головно до відділу 265. В Майнерсвілі підготувалися організаційні Союзові збори, які відбудуться десь з весною.

Звідтам переїхав я в суботу до місцевості Мей-віл, щоб наступного дня бути на організаційних зборах відділів 28. і 365. По переїзді через Шенандоа, та яких 60 миль далі, та через фермерські околиці, добився до Гейзелтону, а відтак приїхав до Мексиду, до п. Канітули, щоб в нього заночувати. В неділю рано, зайшов я до церковної галі, де мали відбутися збори. Ця місцевість забута Богом і людьми. Мало домі, але й ці западаються до „майнів“. Душпастирем цієї громади є о. Милінич. Підчас проповіді в церкві були запевнені Союзом збори як також запевнено й інші мітинги на цій самій галі, й в той самий час. От буде клопіт, подумав я собі. По Службі Божій заходжу

до селі й бачу правдивий галицький ярмарок: в одному куті сидить секретар Української Народної Помочі, в другому секретар відділу Українського Робітничого Союзу, в третьому секретар „Соединенія“, ще далі секретар „Общества“, а на переді наші відділові секретарі збирають вкладки... По середині селі відбуваються збори церковного хору під проводом о. Милінича. Побачивши це, я був певний, що зборів не вдасться перевести. Та секретар одного нашого відділу сказав, що все „в порядку“, бо це все скоро скінчиться й ми зможемо почати збори. І справді ціла колекція закінчилася дуже скоро й за пів години ми почали свої збори. Про них будуть писати місцеві секретарі. Здається, що тут найгірші обставини до праці. Молодого хлопця не можна знайти до свідкою. Багато з них пішло до війська як охотники, а ще більше були забрані „дредфотом“. Дівчата також виїжджають „в світ за очі“ в досить ранню вік, часто не скінчивши навіть гайскулу. Колишня багата на працю околиця, остала немаче мертва. По „майнів“ шумить вода, старі робітники випорнують рештки вугілля з високих напілів. Але й тих чоловік не багато, бо неоди з них не виїхав ніколи з „майнів“. Багато з тих, що остали при житті, це каліки, бо терплять на „майнерську задуху“, себто астму. Цю околицю можна б сказати назвати „оселем від“, бо як казали мені, в тих „печках“ є щонайменше 200 відів, яких чоловіки згинули в копальнях. Отака то доля наших людей в „майнів“.

Відділ 365. потрапив багато членів, що відійшли з переступними листами або прислали свої вкладки з інших стейтів. Відділ 28. стоїть краще та розвивається, не зважаючи на такі локальні обставини, бо дістає членів з сусідніх місцевостей. І під теперішню пору, не зважаючи на безробіття, він дістає також гарне число нових членів. В цій місцевості від кількох років горять „майни“ під нажимом і мимовсесих заходів, як гашення водою або перекопування ровів, щоб зльохалізувати вогонь, нічого не вдалося зробити. Одинокий шлях, що веде через цю місцевість, дуже кепський, повибитаний гроками, що возять вугля від тих нещасливців, що видобувають його на „власну руку“.

В тому часі, коли я був в тій місцевості, падав рясний дощ, тож численні потоки („крік“) що виливалися з „майнів“, позаливали дороги, а навіть пивніщі домі.

З цієї місцевості переїхав я через гору до громади Фрексвил, Па., де є два наші відділи, а саме 242. і 382. Маю враження, що тут добре мешкає літом, бо місцевість положена нагорі „майнів“, віддалена від містечка. Щодо робіт, то люди йдуть по сорок і п'ятьдесят миль, щоб знайти яке заняття. Громада має свою цер-

кву й бачу правдивий галицький ярмарок: в одному куті сидить секретар Української Народної Помочі, в другому секретар відділу Українського Робітничого Союзу, в третьому секретар „Соединенія“, ще далі секретар „Общества“, а на переді наші відділові секретарі збирають вкладки... По середині селі відбуваються збори церковного хору під проводом о. Милінича. Побачивши це, я був певний, що зборів не вдасться перевести. Та секретар одного нашого відділу сказав, що все „в порядку“, бо це все скоро скінчиться й ми зможемо почати збори. І справді ціла колекція закінчилася дуже скоро й за пів години ми почали свої збори. Про них будуть писати місцеві секретарі. Здається, що тут найгірші обставини до праці. Молодого хлопця не можна знайти до свідкою. Багато з них пішло до війська як охотники, а ще більше були забрані „дредфотом“. Дівчата також виїжджають „в світ за очі“ в досить ранню вік, часто не скінчивши навіть гайскулу. Колишня багата на працю околиця, остала немаче мертва. По „майнів“ шумить вода, старі робітники випорнують рештки вугілля з високих напілів. Але й тих чоловік не багато, бо неоди з них не виїхав ніколи з „майнів“. Багато з тих, що остали при житті, це каліки, бо терплять на „майнерську задуху“, себто астму. Цю околицю можна б сказати назвати „оселем від“, бо як казали мені, в тих „печках“ є щонайменше 200 відів, яких чоловіки згинули в копальнях. Отака то доля наших людей в „майнів“.

Відділ 365. потрапив багато членів, що відійшли з переступними листами або прислали свої вкладки з інших стейтів. Відділ 28. стоїть краще та розвивається, не зважаючи на такі локальні обставини, бо дістає членів з сусідніх місцевостей. І під теперішню пору, не зважаючи на безробіття, він дістає також гарне число нових членів. В цій місцевості від кількох років горять „майни“ під нажимом і мимовсесих заходів, як гашення водою або перекопування ровів, щоб зльохалізувати вогонь, нічого не вдалося зробити. Одинокий шлях, що веде через цю місцевість, дуже кепський, повибитаний гроками, що возять вугля від тих нещасливців, що видобувають його на „власну руку“.

В тому часі, коли я був в тій місцевості, падав рясний дощ, тож численні потоки („крік“) що виливалися з „майнів“, позаливали дороги, а навіть пивніщі домі.

З цієї місцевості переїхав я через гору до громади Фрексвил, Па., де є два наші відділи, а саме 242. і 382. Маю враження, що тут добре мешкає літом, бо місцевість положена нагорі „майнів“, віддалена від містечка. Щодо робіт, то люди йдуть по сорок і п'ятьдесят миль, щоб знайти яке заняття. Громада має свою цер-

кву й бачу правдивий галицький ярмарок: в одному куті сидить секретар Української Народної Помочі, в другому секретар відділу Українського Робітничого Союзу, в третьому секретар „Соединенія“, ще далі секретар „Общества“, а на переді наші відділові секретарі збирають вкладки... По середині селі відбуваються збори церковного хору під проводом о. Милінича. Побачивши це, я був певний, що зборів не вдасться перевести. Та секретар одного нашого відділу сказав, що все „в порядку“, бо це все скоро скінчиться й ми зможемо почати збори. І справді ціла колекція закінчилася дуже скоро й за пів години ми почали свої збори. Про них будуть писати місцеві секретарі. Здається, що тут найгірші обставини до праці. Молодого хлопця не можна знайти до свідкою. Багато з них пішло до війська як охотники, а ще більше були забрані „дредфотом“. Дівчата також виїжджають „в світ за очі“ в досить ранню вік, часто не скінчивши навіть гайскулу. Колишня багата на працю околиця, остала немаче мертва. По „майнів“ шумить вода, старі робітники випорнують рештки вугілля з високих напілів. Але й тих чоловік не багато, бо неоди з них не виїхав ніколи з „майнів“. Багато з тих, що остали при житті, це каліки, бо терплять на „майнерську задуху“, себто астму. Цю околицю можна б сказати назвати „оселем від“, бо як казали мені, в тих „печках“ є щонайменше 200 відів, яких чоловіки згинули в копальнях. Отака то доля наших людей в „майнів“.

Відділ 365. потрапив багато членів, що відійшли з переступними листами або прислали свої вкладки з інших стейтів. Відділ 28. стоїть краще та розвивається, не зважаючи на такі локальні обставини, бо дістає членів з сусідніх місцевостей. І під теперішню пору, не зважаючи на безробіття, він дістає також гарне число нових членів. В цій місцевості від кількох років горять „майни“ під нажимом і мимовсесих заходів, як гашення водою або перекопування ровів, щоб зльохалізувати вогонь, нічого не вдалося зробити. Одинокий шлях, що веде через цю місцевість, дуже кепський, повибитаний гроками, що возять вугля від тих нещасливців, що видобувають його на „власну руку“.

В тому часі, коли я був в тій місцевості, падав рясний дощ, тож численні потоки („крік“) що виливалися з „майнів“, позаливали дороги, а навіть пивніщі домі.

З цієї місцевості переїхав я через гору до громади Фрексвил, Па., де є два наші відділи, а саме 242. і 382. Маю враження, що тут добре мешкає літом, бо місцевість положена нагорі „майнів“, віддалена від містечка. Щодо робіт, то люди йдуть по сорок і п'ятьдесят миль, щоб знайти яке заняття. Громада має свою цер-

кву й бачу правдивий галицький ярмарок: в одному куті сидить секретар Української Народної Помочі, в другому секретар відділу Українського Робітничого Союзу, в третьому секретар „Соединенія“, ще далі секретар „Общества“, а на переді наші відділові секретарі збирають вкладки... По середині селі відбуваються збори церковного хору під проводом о. Милінича. Побачивши це, я був певний, що зборів не вдасться перевести. Та секретар одного нашого відділу сказав, що все „в порядку“, бо це все скоро скінчиться й ми зможемо почати збори. І справді ціла колекція закінчилася дуже скоро й за пів години ми почали свої збори. Про них будуть писати місцеві секретарі. Здається, що тут найгірші обставини до праці. Молодого хлопця не можна знайти до свідкою. Багато з них пішло до війська як охотники, а ще більше були забрані „дредфотом“. Дівчата також виїжджають „в світ за очі“ в досить ранню вік, часто не скінчивши навіть гайскулу. Колишня багата на працю околиця, остала немаче мертва. По „майнів“ шумить вода, старі робітники випорнують рештки вугілля з високих напілів. Але й тих чоловік не багато, бо неоди з них не виїхав ніколи з „майнів“. Багато з тих, що остали при житті, це каліки, бо терплять на „майнерську задуху“, себто астму. Цю околицю можна б сказати назвати „оселем від“, бо як казали мені, в тих „печках“ є щонайменше 200 відів, яких чоловіки згинули в копальнях. Отака то доля наших людей в „майнів“.

Відділ 365. потрапив багато членів, що відійшли з переступними листами або прислали свої вкладки з інших стейтів. Відділ 28. стоїть краще та розвивається, не зважаючи на такі локальні обставини, бо дістає членів з сусідніх місцевостей. І під теперішню пору, не зважаючи на безробіття, він дістає також гарне число нових членів. В цій місцевості від кількох років горять „майни“ під нажимом і мимовсесих заходів, як гашення водою або перекопування ровів, щоб зльохалізувати вогонь, нічого не вдалося зробити. Одинокий шлях, що веде через цю місцевість, дуже кепський, повибитаний гроками, що возять вугля від тих нещасливців, що видобувають його на „власну руку“.

ЯК ПОШИРЮЮТЬ Серед Американців Знання Про Україну?

(В тій рубриці подаватимемо імена тих осіб чи організацій, що будуть закуповувати книжки про Україну і українських людей для американських інституцій чи американських визначних людей).

Палмертон, Па. — Братство св. о. Николая, відділ 369 У. Н. Союзу, закупило два примірники „Історії України“ М. Грушевського, признаючи один примірник для Гай Скул, а другий для місцевої Публічної Бібліотеки.

кву й союзова ідея поширена досить, не зважаючи, що тут поширена також латанська баламута. Тут ми записали нових членів і при нагоді знову виберусь до цієї громади. Можливо, що там відбудуться організаційні збори, бо відділові урядники запевняють, що там іде можна вписати більше людей.

Звідтам переїхав я до Шенандоа, Па. Шлях до цієї місцевості (ч. 142) йде через гори й коли Ви їдете на верх гори, то побачите цю місцевість, що немаче приїхала до горі. Доми виглядають як скриньочки, маєте враження, що Ви на Світовій Виставі в Нью-Йорку. Тут є наш один відділ, а саме 98. Українців з Західної України тут мало, але за те багато виходить з Карпатської України. Мають свою церкву, народний дім, і пр. Душпастирем є о. Канець. Про Україну між тими людьми нема що й говорити, всі вони живуть своїх старим звичаєм, що вони „руснаки“, а знова брати лемки побиваються далі за своїм царством та не навидять українців. Одним словом — темнота. Та проте 98. відділ не хотів оставати позаду та дістав і собі кілька членів.

Опісля переїхав я через Мексиду дорогою ч. 29 до Бервик, Па., щоб бути на зборах 28. грудня. Коли я минув містечко Гейзелтон і скрутив в праву сторону, куди йде згадана дорога, почався інший краєвид. Тут вже нема тих чорних гір, на які надивився я 30. січня т. р. Дальші відділи відідаю пізніше. Не мину жадної громади, щоб дати кожному відділові нагоду та поміч приєднати хочби двох-трох нових членів до нашої Союзової родини. Досі я вніс гарне враження з Пенсильванського стейту. Зустрів я багато гарних і чесних людей, головню із скалатського й збаражського повітів, які майже всіди є відділовими урядниками. Не зважаючи на несприятливі часи, наша праця таки увінчалася добрим успіхом, а вкортці можна буде оголосити те число нових членів, яке я собі постановив здобути.

Антін Маланчук, організатор У. Н. Союзу.

ТЕЙЛОР ПРОТИ „ДУХА НЕНАВИСТІ“

НЬО-ЙОРК. — М. Г. Тейлор, б. особистий висланник президента Рузвельта до Ватикану, говорячи на бенкеті католицьких бізнесменів в готелі Валдорф-Асторія в Нью-Йорку, заявив, що американський нарід мусить причинитися до того, щоб зі світа усунути „ненависть та пімсту“, а заступити ці лиха доброю волею. Він твердив, що Америка психологічно не була приготована до війни; вона не вчила своїх горожан ненавидіти другі народи, і т. п.; теперішня війна була їй накинена.

ЗНОВ ПРО „СПІВПРАЦЮ“ З ФРАНЦІЄЮ

БЕРН. — Німці знов запевняють, що між Францією і Німеччиною прийде до повної співпраці. Німецькі кола говорять, що після недавнього побачення між маршалом Герінгом і маршалом Петеном відносини між тими обома країнами погіршилися. А тепер вони знов поліпшуються і вже тепер оба краї будуть напевно співпрацювати. Німецькі кола посягають американців, що це вони „зле“ впливають на французький уряд у Віші.

Близько 35,000,000 гальонів крові помпе людське серце на протязі пересічного людського життя.

Японці вважають число 4 нещасливим числом, подібно як у Злучених Державах вважається звичайно нещасливим число 13.

Гостиність Линкольна є 3,384 миль довгий.

Є тут також церква „угорських руснаків“ еп. Чорняка. Але небагато, наших значно більше. Ми дістали десяток нових членів.

З тої місцевості я вже мусів перервати свою дальшу поїздку, бо мусів їхати на стейтові організаційні збори до Конетикат, що відбувалися 4. січня т. р. Дальші відділи відідаю пізніше. Не мину жадної громади, щоб дати кожному відділові нагоду та поміч приєднати хочби двох-трох нових членів до нашої Союзової родини.

Досі я вніс гарне враження з Пенсильванського стейту. Зустрів я багато гарних і чесних людей, головню із скалатського й збаражського повітів, які майже всіди є відділовими урядниками. Не зважаючи на несприятливі часи, наша праця таки увінчалася добрим успіхом, а вкортці можна буде оголосити те число нових членів, яке я собі постановив здобути.

Антін Маланчук, організатор У. Н. Союзу.

ПРИГОТОВЛЯЄТЬСЯ ДО КОНФЕРЕНЦІЇ. — Американський уряд на конференції американських держав у Ріо де Жанейро представляє підсекретар стейту Сомер Велес. Світлина представляє його на літаку, як він приїжджає по дорозі до конференції. Коло нього Пол Д. Деніелс, урядовець департаменту стейту.

У Фінляндії є забагато озер, так, що їх не можна навіть почислити. Тому Фінляндія зовуть найбільшим на світі краєм озер.

Wake Up, Americans!

Wake up, Americans! Make America's answer roar out over the world. Every citizen must back the United States Army and Navy to victory—back them with work and money.

Do your part: Buy United States Defense Bonds and Stamps at your post office, bank, or savings and loan association. Get Defense Stamps at your retail store or from the carrier boy of this newspaper.

ДЛЯ ПІЗНАННЯ УКРАЇНИ

в часах великих суспільних і національних переворотів НЕМА КРАЩОЇ КНИЖКИ, ЯК ІСТОРІЯ ХМЕЛЬНИЧЧИНИ.

Про ту важку епоху самостійної української козацької республіки

відомий ЮРІЙ ВЕРНАДСЬКИЙ, професор історії в Єйльському університеті, в англійській книжці, що владне появилася друком з друкарні Єйльського Університетської Преси, накладом Українського Народного Союзу, під нагол:

BOHDAN
HETMAN OF UKRAINE

BY GEORGE VERNADSKY

150 СТОРІН. ПОРТРЕТИ І ІЛЮСТРАЦІЇ. ЦІНА \$2.50

ДЛЯ ЗАМОВЛЕННЯ, проситься витягти цей купон на кропкованій дрілці й вислати виповнення до книгарні „Свободи“:

“СВОБОДА,” P. O. BOX 346, JERSEY CITY, N. J.

Посилаю осьгуг _____ доларів моні-ордером (чеком) і прошу вислати мені _____ примірників книжки: BOHDAN, Hetman of Ukraine.

Ім'я _____
Адреса _____
Місто _____

Стейт _____

КОЛЯДА НА ЧЕРВОНИЙ ХРЕСТ

Група членок Комітету Червоного Хреста на пробі співу колядок у шварському Українському Центрі. Комітет потім обходив доми українських імігрантів, співаючи на допомогу жертвам війни. В групі (з лівої руки до правої): Оксана Безручко, Дженет Залепська, Анна Настюк, Зоня Варницька й Анна Гонська.

Courtesy, Newark Star-Ledger.

Жіноча Сторінка

АМЕРИКАНІЗАЦІЯ

В серпні минулого року місто Шікаго налічило великою пошестю денного робітника Кашіно (Cascino), його жінку та п'ятеро дітей. На вчорашньому влаштуванні для цієї пари бенкеті призначено їм нагороду за „незвичайне зусилля“ та доблесті, бля плекання американо-американських ідеалів у родинному житті, батьківську відповідальність та виконання обов'язків супроти міста та держави.

Життєва історія рідні Кашіно у багатому схожа на долю великої частини емігрантських родин в Америці. Майже кожний переселенець покидав рідний край та приїздив сюди в надії нагнати собі дещо цього багатства, що після легенд валилося в американо-американському поросі. Приїздив, щоб чимшвидше добитися та вертати додому, або спровадивши рідню оставати та заживати у добрі.

З такими думками, сорок літ тому, приїхав з гірського італійського села пастух Кашіно і його сімнадцятилітня жінка. Мрія своєї хати, власного родинного гнізда з городом, квітами гнала романтичних італійських молодят аж за море. Та чи сповнилася для них?

Сорок літ пережили у найгірших „сломсах“ міста Шікаго. В старих, несанітарних мешканнях за кількадесятирентом у місяць, в тісному суєвістості людей, які більшу частину життя проводять по в'язницях. За довгих чотирьох десятиліт не добрилися ні сотика майна. Батько по сьогоднішню днину остав денним робітником — мати працювала вдсятеро тяжче, як це звикли жінки в її рідному краю.

Але — п'ятеро їхніх дітей дістали високу освіту та добилися становища, про які не могли бути і мрії дити вбогого пастуха в Італії. Лікар, правник, мистець-декоратор, інженер і дочка з торговельною освітою. П'ятеро дітей міських „сломсів“, перед якими втворені двері до життєвого успіху, громадських пошестей, матеріального добробуту.

За стараннями бля цього, щоб у найбільш несприятливих обставинах виховати високу, вартісну класу громадян — представники міста Шікаго аложили робітничові Кашіно публичну подяку.

„Ми віддаємо вам таку пошесть, яка належить правильним американцям“ — говорив президент клубу, що займався влаштуванням бенкету. „Ви створили та виховали родину

істим найкращих американських традицій. Своєю прибраністю ви подарували велику вартість“.

Денникар, що описав історію рідні Кашіно для публичного вжитку, наводить цілий ряд подробиць про це, з якого низького та примітивного ступня розпочинала ця рідня свій вихід у життя — який неможливо великий особистий та соціальний поступок аспіра зробити на одній і тій самій матеріальній підставі: на скупих зарібках денних робітників.

У мешкальному домі, де треба було самому латати діри у стелі, щоб забезпечити себе перед протіканням дощової води — родичі та п'ятеро дітей живилися по найбільшій частині народними мучниими стравами, що їх на подоби звичайні відсталого італійського села їдять усі з одної миски. Дрібними дітьми через день опікуються сусіди, бо об'єднані родичі на зарібках, щоб лиш заощадити дещо гроша на власну хату, яку вважають кінцевою вихідною для поправки свого буття. Коли призначені на цю ціль ошадності нагло пропадають і з цим зникає остання надія піднятися матеріально на вищий шабель — рідня Кашіно „перерабляє“ усі свої мрії, визбувається ілюзіями про багатство, та починає звертати усі старання у цьому напрямі, щоб забезпечити для дітей якнайбільше духовного майна: освіти, культури, характеру.

Мати кидає заробітну працю, щоб краще зайнятися хатю та дітьми. На столі починають являтися паперові серветки, окремі накриття, що спершу ціла рідня приймає як правдиву сензацію. При цьому не зважаючи на голосні насмішки цілого сусідства — родичі постановляють образувати дітей, посилати їх до шкіл так довго, поки не наберуть найкращої освіти. Самі також заходять у вечірні школи, щоб навчитися англійської мови та поширити свій світогляд.

Висувають для дітей безплатні товариські клуби, дешеві розривки, стараються про малі зарібки для них, щоб лиш вхоронити їх перед деморалізуючим впливом вулиці. З якими обставинами доводилось їм боротися, та у якому середовищі виховувати дітей вказує факт, що спомежні шкільних товаришів молодіх Кашіно всімхом згинули на вулицях Шікаго від куль полісменів!

Успіх рідні Кашіно гідний подиву — добре заслуженої

почесті, яка стрінула їх від рідного міста. Але — може аж не серед таких драматичних обставин та подібний цьому життєвий шлях перейшли тисячі емігрантських родин. Колиб за прикладом міста Шікаго кожне інше потрудилося бля цього, щоб нагородити та виріжнити цих, що прислухалися новій вітчині примірним вихованням дітей чи створенням та розбудовою економічних одиниць — між виріжненими ми напевно подібили чимало українських призвищ. Майже кожна наша професійна сила виїхала зі середовища, де батьки жертвували багато особистого для освіти дітей. Майже кожний наш бізнес, чи іншого роду майно, повстало з тяжкої праці рук, ошадження, доблесті, що виходили далеко поза межі особистого живання та користі.

Наші переселенці приїздили тут не маючи перед собою нічого іншого крім нагоди і можливості для праці. Усе творили власними руками та питомими моральними прикладами: пошануванням праці, ошадністю, відповідальністю за рідню та охотою підняти її шабель вище на суспільній драбині. Це були ідеї привезені зі старого краю: там жеж ціла майже наша інтелігентська класа виїхала зі села, виросла на фундаменті скромних дорібок та ошадностей нашого селянина.

Війна — це ненормальний час. А у такому часі діється також багато неправильного, багато такого, що у мирних обставинах скорше можна спростувати, вяснити, чи унескидлити. Хоч провідні оцінки спосеред американо-американського громадянства завзято з цим борються — всеж найдеться хтось, що старається ослабити внутрішню стійність держави розсіванням ворожеч між групами громадян. Старається знеславити цих, що переселилися сюди з інших країв і на підставі цього факту вважає їх менше вартісними громадянами.

Та маємо чимало доказів на це — от між іншим, хочаби лиш цей, що його переповіла — як на цю справу дивляться люди, що стоять у провіді американо-американської нації. Для них важним є не це, звідкіля ми прийшли, але чим причинилися для розбудови нової вітчини. Наше, добре виховане, молоде покоління, дорібок, суспільні та релігійні установи — це той вклад, який вложили ми від себе в американо-американську культуру. Це доказ, що ми правильно перейшли „процес американізації“, який зрівнав нас з усіма іншими громадянами прибраної батьківщини.

Саме тепер треба нам постійно на це покликуватися.

На Тему: Чоловіки й Жінки

„ГНІВНИЙ ХРИСТОС“

Безперечним доказом високого розвитку різьбарського талану є величезна різьба в дереві, що представляє „Гнівного Христа“ що її подаровано Музеєві Модерної Штукки в Нью Йорку.

Виконана вона в бразилійському дереві „жакаранда“, незвичайному твердому дереві темної червоної краски. Критик признають велику артистичну вартість різьби.

Вирізьбила її бразилійська різьбарка, що називає себе Марія. Її чоловік, Карлос Мартінс, є бразилійським амбасадором у Вашингтоні.

РІЛЬНИЦТВА Й ВІНА

У Краєвін Окружній Конференції Південно-східної Дивізії Адміністрації Рільничого Догляду („Ей-Ей-Ей“), що відбулося в четвер у готелі Барбизон-Плаза в Нью Йорку, взяли участь по раз перший жінки фермерів. Досі учасниками таких конференцій були тільки чоловіки.

Зібралось на сегоднішню конференцію коло триста чоловіків. Жінок прийшло коло п'ядесять. Вони заплатили самі кошти вступу на конференцію, заявляючи, що вони хочуть у-

зяти практичну участь у дискусії про те, що фермерство може зробити для доспіку в війні. Замітно, що на програмі конференції не було точок, присвячених спеціально ролі жінок у рільництві підчас війни.

Провідничкою жіночої групи на конференції була пані ДеВульф, що від минулого квітня, коли її чоловік став стейтсменом рільничим урядником, заряджувала великою худобною фермою.

ЖІНКИ В ДИПЛОМАТІ

Бритійський секретар (міністер) заграничних справ Антоні Іден прийняв делегацію жінок, що домагалися негайного допущення жінок до дипломатичної й конзулярної служби Великої Британії.

Іден відповів, на їх домагання, що Бритійська Імперія не може негайно наймати жінок до такої служби, однак, на його думку, це можна буде завести по закінченні першої війни. Вже тепер він обіцяв взяти жінок на тиждень зайняти в дипломатичній службі, щоб дати їм нагоду набути відповідний досвід.

МИ Й ЦЕ МОЖЕМО РОБИТИ

Такий наголовок дає нью-йоркський щоденник „Ворд-Теліграф“ своєму рапортові про праці дівчат при металевих точилах.

Мовляв, жінки хочуть показати, що вони вміють не лише обходитися з телефоном і фонографом. Репортер часопису Ед Волес бачив їх, як вони

The Quickest, Surest Way
YOU Can Help Win This
War...

Buy
Defense BONDS—STAMPS
Now!

НА ДОПОМОГУ ЧЕРВОМУ ХРЕСТОВІ. — Пані Колін П. Кел, вдова по геройському летуні, що згинув недавно на Далекому Сході в війні з японцями, прибула до Шікаго, щоб повести кампанію для Червоного Хреста.

коли ворожі нам рухи можуть старатися зіпхнути нас з цього місця, яке належить нам серед американо-американської нації.

Клявдія Олесницька.

гонали могутні точила, що крають залізо, рейби віск, що обходилися зо струмами жару, які можуть топити найтвердішу сталь. Декотрі навіть працюють як інспекторки викінченої сталевих роботи.

„ОБМАНКА Ч. 1.“

У Ньюарку, Нью Джерзі, суджено оноді панно Кларенс Кар, котру на розправі прокуратор назвав „обманкою ч. 1.“

За обчисленнями прокураторі, пані Кар за час своєї довгої „діяльності“ — їй нині 66 літ, — обманула ріжних людей на загальну суму мільйона доларів.

У надмір усього розсліди показали, що вона віддавалася наново, не розвівшись з попереднім мужем.

НАЙДУТЬ ЗАНЯТТЯ

LEATHER HANDLE WORKERS
WANTED. STEADY JOB WITH PAY.
UNION SHOP. Apply 12,14
LEATHERKRAFT CORP.,
410 Frelinghuysen Ave., Newark, N. J.

ВАСИЛЬ ПРИШЛЯК
ВИРІБНИК І ПРОДАВЕЦЬ
МЕБЛІ В
„GRANT CIRCLE
UPHOLSTERY CO., Inc.“
2469 WEBSTER AVENUE
Near 188th St.
B-R-O-N-X, N. Y.
Має на складі
РІЖНІ МЕБЛІ
доброї якості,
по дешевій
ціні.
Telephone:
Fordham
5-4696.

ДАРОМ вишлемо кожному зразок (SAMPLE) Карпатського Чая з найбільшого гірського злілля, на недомогання жовудка, печінки і нирок. Велика пачка коштує 50¢.
• **ГРУДНЕ ЗІЛЛЯ**, природне средство припорувають тим, що терплять на шпиртий кашель, біль горла і задиху. Пачка коштує 50¢.
• **ЗІЛЛЯ НА БОЛІВІ НОГИ**.
Дуже помічне. Як його уживати, надруковано на бачці. Велика пачка 50¢.
• **МІШАНІ КОРИННЯ**, на несправність, брак апетиту, корчі. Добре також на запах до горілки. Пачка 50¢.
Хто купить 4 пачки нараз вище згаданого злілля за \$2.00, дістану одну пачку даром.
Маємо всія лічничі злілля, листя, цвіт, кору, ягоди, коріння, лаванду, живицю і т. д. Продаємо гуртом і дотельно. Для иторників і продавців відповідний опуст. Замовлення посилайте на адресу:
UKRAINIAN BAZAAR,
170 E. 4th St., New York, N. Y.

МІЛІ

Кілька миль це може значити лиш кілька хвилях; хочби хтось мешкав подальше, він може мати нашу услугу швидко й успішно, якщо такої услуги потребує.

Ті, що бажають Євсикової obsługi, знаної від 30 років як цікавоті й обдуманій, можуть до нас навідуватися безпечно, не зважаючи на віддаль.

STEPHEN J. JEWISIAK & SON
FUNERAL DIRECTORS

77 Morris St., Jersey City 34 E. 25th St., Bayonne
Phone: Bergen 4-5989 Bayonne 3-0540

ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК НА ФІЛАДЕЛЬФІО

МИХАЙЛО НАСЕВИЧ
cor. FRANKLIN & BROWN STS.,
PHILADELPHIA, PA.
Tel. Market 1320.
ОБСЛУГА В ДЕНЬ І ВНОЧІ

ЦІЛИЙ ПОХОРОН з ценою приготування труною, двома вітаними, караваном, балсамуванням, виконанням Похоронного Дому і т. д. **\$295.00**

Все, чого треба, з виїздом однією й належитості за церквою, балсамуванням, виконанням Похоронного Дому і т. д.
S. KANA KAIN
433 State St., Perth Amboy, N. J.
Phone: Perth Amboy 4-4646

МИРОН ЛИТВИН І СИН

УКРАЇНСЬКІ ПОГРЕБНИКИ
Обслуга шира і чесна
Main Office:
383 MORRIS AVENUE,
cor. Springfield Ave.,
NEWARK, N. J.
Phone: Essex 3-5347
Branch office (Філія):
969 SOUTH BROAD STREET,
TRENTON, N. J.
Phone: Trenton 8588

ІВАН БУНЬКО
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
заряджує погребам по ціні так низькій як \$150.
Обслуга найкраща.

JOHN BUNKO
Licensed Undertaker & Embalmer
437 E. 5th ST., NEW YORK CITY.
Dignified funerals as low as \$150.
Telephone: GRamercy 7-7661.

ПЕТРО-ЯРЕМА

УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
ЗАНІМАЄСЬ ПОХОРОНАМИ
В BRONX, BROOKLYN, NEW
YORK І ОКОЛИЦЯХ
129 EAST 7th STREET,
NEW YORK, N. Y.
Tel.: Orchard 4-2568
BRANCH OFFICE & CHAPEL:
707 PROSPECT AVENUE,
(cor. E. 155 St.), BRONX, N. Y.
Tel.: Melrose 5-6577

**ВПІСУЙТЕ СВОІХ ДІТЕЙ
В ЧЛЕНІ УКРАЇНСЬКОГО
НАРОДНОГО СОЮЗУ І В
ТАКИЙ СПОСІБ ЗАБЕЗПЕ-
ЧЬ ІХ БУДУЧИНУ.**

**ЧИТАЙТЕ УКРАЇНСЬКІ
КНИЖКИ І ГАЗЕТИ БО ЧАСТЕ
ЧИТАННЯ ВЕДЕ ДО ПРОСВІ-
ТИ. А ПРОСВІТА — ЦЕ СИЛА.**

BEFORE
THE BOSUN
COULD
CATCH
SIGHT OF
HIM, TARZAN
LEAPED
FROM THE
OAR TO THE
SHIP.

THEN HE SCURRIED ABOARD
AND SLIPPED INTO THE
STERN CASTLE, WHERE HE
FOUND A GUARDED DOOR.

BELIEVING ZEELA WAS IMPRISONED
THERE, HE APPROACHED
THE STARTLED GUARDS. THEY
DREW THEIR SWORDS!

"STAND ASIDE," TARZAN SAID QUIETLY,
AND I'LL NOT HARM YOU!"

ONE OF THE GUARDS LAUGHED AS
HE DASHED AT THE INTRUDER. "HA
HA! WHAT A JOKE! HE'LL NOT
HARM US!"

Але Тарзан тим не збентежився ні трохи. Він спокійно підійшов до них і заговорив: „Пропустіть мене, а я вам нічого не заподію“.

Один зо сторожів вибух реготом: „Що за жарт, він обіцяє нам нічого не заподіяти“. З тими словами він кинувся до Тарзана.

Двері до каюти були під сторожею. Думаючи, що там саме є ув'язнена Зеєла він підступив до сторожів. Ті миттю новитягали шаблі.

Ще заки наблидач збавив Тарзана на весел, той скок на поклада корабля. Там він ускок до переднього помосту.

ТАРЗАН, ч. 486. Визов.